

Sygn. akt III Cz 958/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w G.

przeciwko W. S.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach M. K. polegającą na wezwaniu dłużnika do stawiennictwa z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt Kms 61/14

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 listopada 2015 r., sygn. akt II Co 2444/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Cz 958/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił skargę dłużnika na czynności komornika sądowego w postaci wezwania go do stawienia się z 24 marca 2014 roku. Postanowienie to nie zawiera uzasadnienia.

Dłużnik po otrzymaniu tego postanowienia 6 listopada 2015 roku złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie jego uzasadnienia.

Postanowieniem z 22 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z 14 października 2015 roku. W uzasadnieniu wskazał, że postanowienie z 14 października 2015 roku nie podlega zaskarżeniu, gdyż nie kończy postępowania egzekucyjnego, a jego przedmiot nie został wymieniony w art. 394 § 1 k.p.c.

w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Dlatego uznał, że nie było podstaw do sporządzenia uzasadnienia zgodnie z art. 357 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie 22 listopada 2015 roku złożył dłużnik zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach celem sporządzenia uzasadnienia. Zarzucił naruszenie art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika nie jest kończącym postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu wydane w sprawie w przedmiocie rozpoznania skargi na czynność komornika przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Zażalenie do sądu II instancji przysługuje na postanowienie sądu rejonowego „oddalającego skargę na czynności komornika i kończące postępowanie egzekucyjne” (uchwała Sądu Najwyższego z 28 listopada 1969 r., sygn. akt III CZP 83/69, OSNCP 1970/6/105) oraz na postanowienie sądu rejonowego „uchylające czynność komornika”, wydane w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika, gdy postanowienie to „zmierza do zakończenia postępowania - art. 394 § 1 in principio k.p.c. w związku z art. 13 § 2 i art. 767 § 3 k.p.c.” (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1986 r., sygn. akt III CRN 40/86, OSNCP 1987/7/102). W sprawie egzekucyjnej orzeczeniem kończącym postępowanie jest nie tylko orzeczenie kończące postępowanie jako całość, ale także postanowienie sądu definitywnie zamykające samodzielną, zasadniczą część postępowania egzekucyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2007 r. III CZP 135/2006, Biuletyn Sądu Najwyższego 2007/1). Postanowieniem kończącym postępowanie zasadniczo jest tylko takie postanowienie, po wydaniu którego przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują dalszego etapu postępowania regulującego stosunki pomiędzy wierzycielem i dłużnikiem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 grudnia 2007 r., sygn. akt II CNP 206/2007, LexPolonica 3959437).

Dłużnik zaskarżył czynność komornika związaną z wezwaniem go do stawiennictwa z 24 marca 2014 roku wskazując, że tytuł egzekucyjny nie istnieje, a klauzulę nadano z naruszeniem prawa. Tego rodzaju czynność po rozpoznaniu skargi na czynności komornika nie podlega zaskarżeniu zażaleniem do sądu II instancji. Oddalenie skargi w tym zakresie nie powoduje bowiem zakończenia postępowania w sprawie (chodzi o sprawę egzekucyjną, która nadal się toczy); nie jest ona też wskazana w poszczególnych przepisach jako zaskarżalna zażaleniem. Dlatego też postanowienie z 14 października 2015 roku nie jest zaskarżalne zażaleniem, nie sporządza się więc jego uzasadnienia, gdy zostało wydane na posiedzeniu niejawnym (por. art. 357 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

Sąd Rejonowy zastosował prawidłową regulację prawną.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c., art. 397 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys – Magiera